

Trud i rad se isplate

Vladimir Nikolić je rođen 1960. godine u mestu Dragočevo kod Novog Pazara. Četvorogodišnju Osnovnu školu završio je u naseljenom mestu Strunce, a preostala četiri razreda, kako bi imao kompletno osnovno obrazovanje, završio je u mestu Brnjak. Trbuhom za kruhom i željom za obrazovanjem 1977. godine dolazi u Pančevo gde završava srednju hemijsku školu, smer hemijski tehničar. Po završetku školovanja još kao maloletnik stupa u stalni radni odnos, s početka devedesetih godina počinje da se bavi stolarijom kao dodatnim poslom. Godine 1984. postaje starčevački zet i zasniva porodicu u Starčevu, otac je jednog deteta.

Kako je izgledalo detinjstvo u vašem rodnom mestu?

- Odrastao sam u veoma siromašnoj porodici i u kraju zemlje tadašnje Jugoslavije koji nije bio ekonomski razvijen. Čak nisu postojale ni osnovne stvari kao što su putevi, struja, voda, telekomunikacije... Kao i svaka deca pronalazili smo način da se zabavimo, igrao se fudbal sa krpenjačom, a i klis je bio popularna igra u to vreme. Škola i učenje je bilo tih godina nešto što su deca iskreno volela, tako sam i ja imao potrebu da što više učim i neprekidno napredujem.

Kako ste se odlučili da dođete baš u Pančevo?

- Nakon završene osmogodišnje škole koja je trajala dva puta po četiri godine u mestu Strunce i Brnjaku morao sam da odlučim kako ću dalje. Činjenica je da ni sa višom školom nemam velike šanse da nađem posao, u želji da se školujem dolazim kod rođaka u Pančevo 1977. godine. To su već uveliko bile poznate "vesele sedamdesete". Imao sam izbor - ostati u ruralnom kraju ili napredovati. Odmah po završetku srednje škole još kao maloletnik stupam u radni odnos u tada velikom magnatu "Industrija stakla Pančevo". Bilo je to vreme kada je Pančevo bilo moćan industrijski grad, posao se lako dobijao a bilo je sasvim sve jedno u kojoj fabrici se radilo. Dobro se zarađivalo. Moram priznati da sam najbolje godine svog života proveo u Pančevu, mislim na život pre zasnivanja porodice.

Starčevo je vaša krajnja destinacija?

- Moram priznati da sam voleo kafanski život i muziku, tada je to bilo popularno kao što su sad neke stvari koje ne mogu da shvatim. Igrom slučaja počeo sam da se zabavljam sa sestrom poznatog starčevačkog ugostitelja nažalost preminulog Andrije Pavlovića, te se 1984. godine doseljavam u Starčevo i zasnivam porodicu. Za početak smo imali rešeno stambeno pitanje da bi smo lagano počeli da stičemo sopstvenu porodičnu kuću. Bilo je nekoliko pokušaja da bi smo na kraju uspeli da kupimo staru kuću a zajedničkim trudom u dvorištu pored nje napravimo novu kuću, koju smo započeli 1995. godine.

Poznati ste kao kvalitetan stolar?

- Taj posao sam započeo kao pomoćnik u stolarskoj radnji 1996. godine a bio mi je kao dopunski posao. Otac i ujak su mi bili pinteri, verovatno je proradio neki genetski kod u meni.

Staru kuću sam ubrzo pretvorio u stolarsku radionicu, malo po malo je punio mašinama i alatom što se kasnije pokazalo kao pun pogodak jer sam 2006. godine ostao bez posla kao tehnološki višak u fabrici stakla. Veoma je važno napomenuti koliki je rizik od povreda na stolarskim mašinama. Igrom slučaja sam se na vreme odlučio da započnem posao u kućnim uslovima tako da porodica nije pretrpela totalnu katastrofu. Od 2012. godine počeo sam da radim u beogradskoj firmi "Inter sib" na rafinerijinom pristaništu na dunavu.

Za kakve se proizvode od drveta ljudi danas odlučuju?

- Od drveta i pločastih materijala proizvodim bukvalno sve što se od mene traži. Ljudima su često potrebne prepravke već gotovih komada od drveta pa i te poslove radim. Mušterija dođe sa nacrtom predoči ideju a ja je sprovedem u delo. Često sam u kontaktu sa stilskim nameštajem, proizvedem deo koji nedostaje, uklopim boju da se slaže sa ostatkom komada... Pravim komade od skupocenog drveta za razno oružje. Čitave terase na okućnicama, ljudi vole da imaju kutak za uživanje u letnjim danima. Velika je besparica pa samim tim često su i poslovi skromni, mušterije se odlučuju za čamovo drvo koje je nužno zlo za izradu nameštaja ili enterijera a opet je kvalitetnije i lepše od pločastih materijala. Da je neko srećno vreme stolarske porodice bi uživale u plodovima rada.

Reklo bi se da ste u životu stekli sve što vam treba, imate li još nekih planova?

- Imam plan koji je skroz originalan. Želja mi je najpre da mi se sin Aca oženi i da dobijem unuče a u međuvremenu da im napravim celu kuću od drveta koja će biti atrakcija i takoreći večna što se postojanosti tiče. Nije to obična želja ili voleo bih, ja imam plan i nacrt da takvu kuću napravim u ovim krajevima. Tada ću biti sto posto siguran da je moj život imao smisla.